

זרע נשמשוד

נא דשמיא

פֶּרֶשֶׁת כִּי תֵצֵא תִשְׁפֹּׁן • גְּלִיּוֹן 410

תּוֹרַת שְׁמִינּוּךְ

רעיון נפלא בשכר מצות שלוח הקן

מִפְּנֵי מָה שָׁכַר הַמְּקִימָה הוּא בָּנִים? ♦ מְדִיעַ בְּקִיּוּם מִצְוֹת
שְׁלוּחַ הָקֵן מְקַרְבִּים אֶת בֵּיאת מֹשִׁיחַ צִדְקֵנוּ?

כִּי יִקְרָא מִן צִפּוֹר לִפְנֵיךָ בְּדֶרֶךְ כָּל עֵץ אוֹ עַל הָאָרֶץ אֲפֹרָחִים אוֹ בְּיָצִים וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל הָאֲפֹרָחִים אוֹ עַל הַבְּיָצִים לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים (כב. ו:); מוֹבָא בַּמִּדְרָשׁ (ד"ר ו, א) יֵשׁ מִצְוָה שְׁמִתָּן שְׂכָרָה כְּבוֹד, וְיֵשׁ מִצְוָה שְׁמִתָּן שְׂכָרָה עֶשֶׂר, וְזֶה מִתֵּן שְׂכָרָה שֶׁל מִצְוָה זוֹ, שֶׁאֵם אֵין לָהּ בָּנִים אֵין נוֹתֵן לָהּ בָּנִים, שְׂנֵאמַר 'וְזֹאת הַבְּנִים תִּקַּח לָךְ'.

תוֹחֶה רַבְנֵי, יֵשׁ לְהִבִּין מִדּוּעַ שְׂכָרָה שֶׁל מִצּוֹה זֶה הֵיא בְּנִים?
לְבֹאֹר הַדְּבָרִים מֵנִיחַ לְעֵינֵינוּ רַבְנֵי אֵת הַמִּשָּׁךְ הַנֶּאֱמָר בַּמִּדְרָשׁ
אִם קִימַתְּ מִצּוֹת שְׁלֹחַ אֶת מִמָּהָר לְבֹא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
שֶׁכְּתוּב בּוֹ שְׁלֹחַ, שְׁנֵאמַר הִנֵּה אֲנִכִּי שֹׁלַח לָכֶם וְגו'. עוֹד
מוֹבָא בַּגְמָרָא (יבמות סב.) אֲמַרִּינוּ, אִין בְּן דָּוִד בָּא עַד שִׁיכְלוּ
כָּל נִשְׁמוֹת שְׁבֻגוּף. עַד שִׁיגְמָרוּ כָּל הַנִּשְׁמוֹת שֶׁנִּמְצְאוֹת
בְּשָׂמִים בְּאוֹצָר שְׁנֶקְרָא 'גוּף', כְּלוּמַר עַד שֶׁתוֹלְדֶנָּה כָּל
הַנִּשְׁמוֹת בְּגוּף בְּשׂר וְדָם, בְּעוֹלָם הַמַּעֲשֶׂה. וְהוֹאִיל שֶׁעַל
יְדֵי שְׁלֹחַ הֵקֵן מִמָּהָרִים לְהֵבִיא אֶת מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וְדֹא
שֶׁשְׂכָרָה שִׁיפְקֻדוּ אֶת מְקוֹמָהּ הַמִּצּוֹה בְּנִים, כְּדִי שֶׁעַל יְדֵי
כֵךְ יִכְלוּ הַנִּשְׁמוֹת שְׁבֻגוּף, וּמְשִׁיחַ יוֹכֵל לְבֹא.

רַבְּנּוּ מוֹסִיף עֲמָקוֹת נֹסֶפֶת עַל הַקֶּשֶׁר בֵּין הַשָּׁנִים וּמֵבָאֵר מִדּוּעַ בִּיאֵת הַמְּשִׁיחַ תְּלוּי בְּקִיּוֹם מִצּוֹחַ זֶה.

הַעֲנֵנוּ יְיָ עַל פִּי דְבַר הַזֶּה הַקָּדוֹשׁ (ו"ה עז). הוּבא בַּפִּירוֹשׁ
הַש"ךְ (פרשה זו) כְּאִשְׁרֵי הָאָדָם מְקִיָּם מִצְוֹת שְׁלִיחַ הַקֵּן וּמִשְׁלַח
אֶת הָאֵם, אֲזִי הִיא הוֹלֶכֶת שְׁבוּרָה וּבֹכִיָּה, דּוֹאֶגֶת וּמִצְטַעֶרֶת
עַל קִנּוּהָ וְעַל בְּנִיָּהּ, נֹעַה וְנָדָה וְאִם מִבְּקִשְׁתָּ לַחֲרֹג אֶת עַצְמָהּ.

מרב צעדה ויגונה השר הממנה על העופות מבקש עליה רחמים מאת הקב"ה. התוצאה היא, שהקב"ה מתמלא רחמים ואומר, אם זה השר מבקש רחמים על העוף שהוא ממנה עליו, אני שאני רחמן וממני הרחמים בודאי שארחם על בני, איי שהחברתי את ביתי וכו'. ומי גרם לעוזר כל הרחמים האלו, זה שמים מצות שלוח הקן עיי"ש.

הִנֵּה מְבֹאֵר לָנוּ הַיִּטֵּב, כִּי צֵד בַּמִּצְוָה זֶה מְקַרְבִּים אֶת בֵּיאת הַמָּשִׁיחַ וְהַגְּאֻלָּה, שֶׁעַל יְדֵה הַקֶּבֶ"ה מְשַׁפֵּיעַ רַחֲמִים וּמִבְקֵשׁ לְגַאֲלֹת אֶת יִשְׂרָאֵל וּלְהוֹצִיאָם מִן הַגָּלוּת. (ז'רע שמשון' פרשתינו אות ד)

הטעם שרק במלחמת רשות התורה יפת תאר

**בְּמִלְחָמָת חוּבָה פֶּלֶם חִיִּיבִים לַחְרֹג ♦ בְּמִלְחָמַת רְשׁוּת
יֻכָּל לָבוֹא בַּדִּין וּדְבָרִים**

וּרְאִיתָ בַּשְּׂבִיחַ אֶת יַפֵּת תֹּאַר וְחֻשְׁקֶתָ בָּהּ וּלְקַחְתָּ לָּךְ לְאִשָּׁה (כא, יא):

מִפְּרֹשׁ רִשׁ' בְּמִלְחָמַת הַרְשׁוּת הַכְּתוּב מִדְּבַר, שֶׁבְּמִלְחָמַת

אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֵין לוֹמַר 'וּשְׂבִיטָת שְׂבִיו', שֶׁהֲרִי כָּבֵד נֹאמַר 'לֹא

תַּחֲיָה כֹל גִּשְׁמָה'. עוֹד כְּתַב רִשׁ' 'וּלְקַחְתָּ לָּךְ לְאִשָּׁה', לֹא

דְּבַרָּה תוֹרָה אֱלֹא כְּנֻגַּד יֵצֵר הָרַע, שֶׁאֵם אֵין הַקֵּב"ה מִתִּירָה,

יִשְׁאַנָּה בְּאִסּוּר.

בְּמִקְצֵת וְעוֹלָה שְׂאֵלָה כְּבֹדַת מִשְׁקָל. אִם כָּל הַדִּין הַזֶּה שֶׁל
אִשֶּׁת יִפֹּת תֹּאֵר אֲשֶׁר לֹא הִתְרַח אֱלָא כִּנְגַד יֵצֵר הָרַע, אִם
כֵּן מֵדוּעַ יֵשׁ חֲלֹק בֵּין מַלְחָמַת הָרִשׁוּת לְמַלְחָמַת חוֹבָה?
לְכַאֲוָרָה גַּם בְּמַלְחָמַת חוֹבָה הֵיחָה צְרִיכָה הַתּוֹרָה לְהַתִּיר
אוֹתָהּ כְּדִי שֶׁלֹּא יִשְׁאַנָּה בְּאִסּוּר. הֲלוֹא בִשְׂתֵי הַמַּלְחָמוֹת,
יֵצֵר הָרַע נִשְׁאָר יֵצֵר הָרַע! הֲלוֹא כֵּן?

מִבְּאֵר רְבֵנוּ בְּטוֹב טַעַם וּדְעָתָה, שִׁישְׁנוּ הַבְּדֵל מֵהוּתִי בֵּין שְׁנֵי סוּגֵי הַמִּלְחָמוֹת. בְּמִלְחָמַת כְּבוֹשׁ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הִיא מִלְחָמַת הַחֻזְקָה, אֵין פְּשָׁרוֹת וַיֵּשׁ חֻזְקָה לַהֲרֹג אֶת כֻּלָּם! לָכֵן, אִף אִם יֵצֵא הָרַע מוֹבִילוֹ לַהֲצִיל אֶשֶׁת יָפֶת תֹּאֵר, אֵין בִּידוֹ לַהֲחִיּוּתָהּ, כִּי שָׂרָר הַלּוֹחֲמִים מְצִוִּים לַהֲמִיתָהּ, וְאֵין בִּידוֹ לִמְנַע אוֹתָם מִמְּקוֹיִם הַמְּצוּה לֹא תַחֲיָה כָּל נֶשְׁמָה' בְּאֶרֶץ כְּנָעַן הַהוּלָכֶת וּנֹכַבֶּשֶׁת, אִף אִם יִרְצָה לִשְׁכַּנּוּ וּלְהַתְּפָשֶׁר עִמָּם לַהֲצִילָהּ,

צווי התורה הנו חד משמע, אחת דינה למוות.

מֵה טָאִין כּוֹ, בְּמַלְחֶמֶת הָרִשּׁוֹת אֵין צוּי וְאֵין הִכְרָה לְהִגָּל כָּל נִשְׁמָה, לְכֹן הִחְלָטָה זֶה נְתוּנָה בִּידֵי, וְאָף אִם יִרְצוּ אַחֲרֵים לְהִרְגָּהּ, יוּכַל לְבֹא עִמָּהֶם בְּדִין וּדְבָרִים וּלְשַׁכְנֵם לְקִימָה, עַל מִנַּת שִׁישְׁאָנָה כְּאִשֶּׁת יִפֶּת תֹּאֵר. (זרע

שמשון' פרשתינו אות א)

**לומדים
זרע שמשון**

תורמים ורואים ישועות אל תחמיצו!

02-80-80-500
347-496-5657

**הספר שמחולל פלאות.
אלפים נושעו בהבטחתו.**

עניינם תראינה צנים
צנים כשתילי זיתים
ניצ לשלחונם, חכמים
צונים, וצתים מלאים
כל טוב, גם עושר
גם כבוד לא יסופו
מזרעם

ברכת המחבר
מתוך הקדמת הספר

הוצאת הג'ליון והפצתו לזכות

ברוך צבי ניסים בן שושנה לאה להצלתה גדולה בכל עסקיו בקרוב

שלמה בן שרה • מיכאל בן פרחח לרפואה שלמה והחלמה מהירה ומלאה ואריכות ימים ושנים טובות

חיים דוד בן עטיא וזוגתו צביה רחל בת רבקה שיבו לרביצות. פריסתן ומלא ח' כל משאלותם לטובה

יהודה בלימין בן חוה למנהל מחלקת המערכת ומטה השרותים

מרדכי בן רחל לישועה והצלחה, ביטאות סרנסה בלי שום הפרעות ורדיפות ושיתבשר משורות טובות בקרוב ממש

אשר אנשיל דוד ה'וי בן נילי לשפע ברכה והצלחה בלא גבול בקרוב ממש

יוסי אהרון הכהן בן פאני וזוגתו אפרת רחל בת צפירה להצלחה וברכה לנחת מכל יוצ"ח

הוצאת הגליין והפצתו לזכות

לפי: הר"ח רבי קהת ב"ר אברהם יצחק ז"ל נלב"ע ח' אלול תשס"ה.

הוקדש על ידי בנו יונתן שמואל בן רבקה דינה שיזמה לשפיע ברמה והצלחה גדולה בכל העניינים

מִלֵּךְ הָאֱלֹהִים הַחַי וְהַקָּי
וְהַמְּשֻׁלָּם

לע"ז הנדל בת יחזקאל אבא ליפשיץ ע"ה נלב"ע י' אלול תשל"ט

פֿענאמב בן זונדל בער ז"ל נפ"מ י' אלול תשמ"ז

לפי"נ האשה הצדקנית דורה בת אסתר ע"ה נלב"ע י"ט תשרי תשס"ו

ל"ג עובד ה' ומזכה הרבים **רבי בנימין בן חביבה יוספה שרה שרוגו זצ"ל** נלב"ע י"ג

תורת חיים

פנינים מתורתו של האור החיים הקדוש -
הרה"ק רבי חיים בן עטר נלב"ע ט"ו תמוז תק"ג

סוד אפן ברור נשמות הגרים בזה העולם

וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה. והבאתה אל תוך ביתך וגלחת את ראשה ועשתה את צפרניה. והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה. והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר ענייתה: (כא, יא-יד)

רבנו בעל האור החיים זלה"ה, מבאר את ענין פרשת אשת יפת תאר בדרך רמז: על פי מה שכתוב בספר הזהר (זהר חדש פרשת בלק), שכשחטא אדם הראשון, נשבו כמה נשמות יקרות בידי הקלפות, והם חזרו לאחר מכן לעם ישראל, והם נשמות הגרים, וכמו שמצינו כמה גדולי עולם שבאו מהגרים: רות המואביה, שמעיה, אבטליון, אונקלוס, ועוד.

ומבאר האור החיים: אותם נשמות קדושות של הגרים, אמנם נמצאות בתוך נפש טמאה, אך הם משים אותה לטוב, ומגרשים חלק הרע או ממתיקים אותה, וכך מתגירים. ולעצמם זאת יש משג שנשמה טהורה דבוקה בנשמה טמאה, ואין כח בטהורה להטיב עם הטמאה, והיא מנחת אצלה עד שנפדית משם, ומתירה, אך לא מטה את כל הנפש לטוב, ואז אינה מתגירת.

והנה כשאדם יוצא למלחמת מצוה, ובעודו עוסק במצוה זו ה' מזמן לו שיראה אשת יפת תאר, שהיא נשמה קדושה הנקראת יפת תאר, כי זהו הנשמות הקדושות עצומים ומפלאים הם. והסימן שיש בה נשמה קדושה, שהרי תוך כדי שהתעסק עם המצוה והוא דבוק בשכינה, חשק בה, וזה מראה כי חשק בדבר טוב, דהיינו בנשמה הקדושה שבה.

ולכן אמרה התורה ו'חשקת בה', דהיינו שאינו חושק באשה, אלא במה שבתוכה, שהיא החלק הטוב הדומה לנפש הטהורה, ועל זה אמר 'ולקחת לך לאשה', דהיינו לקיחה של הנפש הנעלמת הקדושה הנמצאת שביה בה, וכמו שזכתה דינה בת יעקב בנפש קדושה, בעת שפגעה בה שכם בן חמור, שהיה דבוק בו נפש קדושה, והיא שחררה אותו ממנו.

ומביא רבנו האור החיים: שהרי כבר אמרנו שיש שתי בחינות בדבר זה, או שמוציאים מהאשה הנכריה את החלק הטוב, והיא נותרת רק עם החלק הרע, או שהאשה מתגירת לגמרי, ומטה את כלל לטוב.

ועתה, בכדי לבחון את מצב ה'יפת תאר', האם ראוייה לחזור לגמרי בגיורת, או רק מוציאים ממנה את חלק הטוב, לכן צויתה התורה להביאה אל תוך ביתו, ויבדק לאחר נזילה חדש ימים, אם עדין ירצה בה, סימן שהיא מנשמות הגרים, ואם לא ירצה בה, אות הוא שכבר יצא ממנה חלק הטוב, ואז ישלחה מביתו.

תולדות שמשון

פנינים נפלאים מתוך הספר תולדות שמשון
על מסכת אבות ספרו הראשון של רבנו זלה"ה

פרק ב משנה א

רבי אומר, איזוהי דרך ישרה שיבר לו האדם, כל שהיא תפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם. והוי זהיר במצוה קלה כבחמורה, שאין אתה יודע מתן שכרך של מצות.

צריך האדם להיות זהיר בתלמוד

יש לדקדק מהו שאמר התנא 'מצוה קלה' ו'הוי זהיר' אין לשקל את מצוות התורה, כמו שאמרנו חז"ל (ירושלמי פאה פ"א ה"א) שקל הכתוב שלוח הקן שהיא קלה שבקלות ככבוד אב ואם שהיא חמורה שבחמורות. ועוד יש להבין מהו 'שכר עברה', היה לו לומר 'ענש' עברה.

ויש לפרש בהקדים מה שאמרנו בגמרא (ב"ק יז, א) גדול תלמוד שמביא לידי מעשה. ונמצא לפי זה שהמעשה גדול מהתלמוד וחמור יותר ממנו. ויש לפרש שזה כונת התנא 'הוי זהיר במצוה קלה' דהיינו התלמוד, 'כבחמורה' שהיא המעשה, כי התלמוד מביא לידי מעשה. 'והוי מחשב הפסד מצוה' שאם לא תלמד לא תדע לקום מצוות, 'כנגד שכרה' אם תלמד שתוכל לקומה. 'ושכר עברה' דהיינו הנאה שבאה לך מהעברה, כי בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו וכשעושה עברה יש לו הנאה ממנה ושיך לקרותה שכר, 'כנגד הפסדה' הענש שיבוא עליו אחר כך. (תולדות שמשון פ"ד סוף מ"ב)

פרק ב משנה ה

הלל אומר, אל תפרש מן הצבור, ואל תאמין בעצמך עד יום מותך. ואל תדין את חברך עד שתגיע למקומו, ואל תאמר דבר שאי אפשר לשמע, שסופו להשמע. ואל תאמר לכשאפנה אשנה, שמא לא תפנה

אל תאמין שהמיתה תכפר לך

יש לבאר את דברי הלל על פי המובא בגמרא (תענית יא, א) שבזמן שהצבור שרוי בצער אל יאמר אדם אלף לביתי ואכל ואשתה ושלוש עלי נפשי, ואם עושה כן דרשו עליו את הפסוק (ישעיהו כב, ג) 'אם יכפר העון הזה לכם עד תמותו'.

ולכן אמר הלל 'אל תפרש מן הצבור' כי לא יהיה כפרה לעון זה עד שתמות, 'ואל תאמין בעצמך' לומר שהמיתה תכפר לך את העון הזה, כי עברה גוררת עברה וכתנאי מיתתה אולי יהיה לך הרבה עבירות שאין למיתה מספיק כח לכפר את כלם.

הלל מחיב את העניים

דברי הלל שאמר אל תאמר לכשאפנה אשנה יש לפרש יפה לפי המובא בגמרא (יומא לה, ב) הלל מחיב את העניים. ולפי זה מתפרשים יפה דבריו במשנתנו, שמוסבים כלפי מי שהוא עני ועסוק למצוא פרנסה ומחמת עניותו אין לו פנאי, ולכן אמר 'אל תאמר לכשאפנה' מלבקש את פרנסתי אז אלה ללמד, כי אולי לא תפנה ואז לא תלמד כלל חליה, ואפילו במצב של עניות גדולה אתה מחיב בלמוד תורה שהלל מחיב את העניים.

לקבלת הגליון במייל: zera277@gmail.com או באתר: zerashimshon.com | להפצה: 02-80-80-500 | לשיעורים ושיעורים: 02-80-80-400

נערך ע"י המחנך הרב ינון כהן שליט"א * ארה"ב: הרב מנחם בנימין פאשקס 347-496-5657 * ארץ ישראל: הרב ישראל זילברברג 05271-66450

יז"ל ע"י זרע שמשון ע"ר 580624120 * ניתן לתרום לזכות ולע"ג ולקחת חלק בהוצאות והפצת הגליונות והספרים.

ניתן להפקיד בבנק מרכנטיל (17) סניף 635 מספר חשבון 71713028 ע"ש זרע שמשון, כמו כן ניתן לתרום בכרטיס אשראי בטל: 02-80-80-500 שלוחה 3

וזכות הצדיק ודברי תורתו הקדושים יגן מכל צרה וצוקה, ויושפע על הלומדים ועל המסייעים בני חיי ומוזני וכל טוב סלה כהבטחתו בהקדמת ספריו.

